

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"פ 37808-10-21 מדינת ישראל נ' מאירי ואח'

בפני כבוד השופט ענת יהב

בעניין: המאשימה: מדינת ישראל
ע"י ב"כ עוה"ד סתיו גרוסמן

נגד

הנאשם: 2. רונן איזק
ע"י ב"כ עוה"ד אברהם רוזנברג

גזר דין - נאשם 2

1. כתב האישום המתוקן,

הנאשם הורשע על-פי הודאתו ובמסגרת הסדר טיעון (עי/5), בעבירות של פגיעה בפרטיות (ריבוי עבירות) לפי סעיף 5 בנסיבות סעיף (9) לחוק הגנת הפרטיות, התשמ"א-1981 (להלן: "חוק הגנת הפרטיות") וכן בעבירה של ניהול מאגר מידע אסור (ריבוי עבירות) לפי סעיף 31א(א)(1) לחוק הגנת הפרטיות ובעבירה של שימוש בעורמה, מרמה ותחבולה בכוונה להתחמק ממס (ריבוי עבירות) לפי סעיף (5)220 לפקודת מס הכנסה.

יש לומר, כי כתב האישום הוגש נגד שני נאשמים, כאשר על פי עובדות כתב האישום המתוקן, על פי האמור באישום הראשון, במועד ובנסיבות שאינם ידועים במדויק למאשימה, במהלך שנת 2006 הכיר נאשם 1 את נאשם 2 והחליטו להפעיל תכנית שתשמש כמאגר אחזור וכריית מידע פרטי אודות אזרחים במדינת ישראל, ללא הסכמתם או ידיעתם אשר תקרא תוכנת "השועל" או "145" (להלן: "תוכנת השועל/התוכנה"). במסגרת חלוקת התפקידים בין הנאשמים, נאשם 1 השיג שלא כדין בדרך שאינה ידועה למאשימה את מרבית מאגרי המידע שהרכיבו את בסיס הנתונים של תוכנת השועל ואילו נאשם 2 הופקד בעיקר על ההיבטים הטכניים של עריכת התוכנה אשר תאפשר את הגישה, האחזור והכרייה של המידע שבבסיס הנתונים שלה.

החל משנת 2008 ועד לתאריך 16.07.18 (מועד חקירתם של הנאשמים - התקופה הרלוונטית לכתב האישום), פעלו הנאשמים יחד כדי לשפר ולטייב את תוכנת השועל ואת בסיס הנתונים שלה וכן פעלו יחדיו על מנת לשווק ולהפיץ את התוכנה באופן שהיה בו כדי לפגוע בפרטיותם של מיליוני אזרחים ישראלים, ללא ידיעתם או הסכמתם הכול כמפורט להלן.

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"פ 37808-10-21 מדינת ישראל נ' מאירי ואח'

הנאשמים הרכיבו את בסיס הנתונים של תוכנת השועל לפחות מ-38 מאגרי מידע ומאגרי נתונים שונים כפי שפורטו בנספח לכתב האישום ואשר מהווה חלק בלתי נפרד ממנו ומתוך כלל המאגרים הללו אשר עובדו ביחד ובכלל כך; מאגר מידע אישי המכונה "אגרון"; מאגר כלי רכב; 36 מאגרי מידע אישיים נוספים (לכל הפחות) אשר כללו מספר משתנה של רשומות כפי שמצוי בנספח לכתב האישום.

בסיס נתונים זה אשר נצבר ונאגר על ידי הנאשמים לצורך עיסוקם בעריכה, שיווק והפצה של תוכנת השועל, כלל בסה"כ כ-136,263,644 רשומות המתייחסות לכ-9,739,979 אזרחי מדינת ישראל, ביניהם האזרחים אשר נפטרו זה מכבר. הנאשמים לא רשמו ולא הגישו כל בקשה לרשום את תוכנת השועל בפנקס מאגרי המידע.

הנאשמים ערכו את תוכנת השועל כך, שעם התקנתה במחשב משתמש (לקוח), היא תופעל באמצעות דפדפן Firefox מסך הפתיחה של התוכנה שכלל עשרות לחצנים ולחיצה של המשתמש על לחצן מסוים, אפשרה את עריכת החיפוש באחד או יותר ממאגרי המידע שהרכיבו את בסיס הנתונים של התוכנה. בעניין זה, יש להפנות לסעיף 6 לכתב האישום, שם ניתנו דוגמאות לחיפושים בתוכנה.

כחלק מהשירות שסיפקו הנאשמים ללקוחות שרכשו את התוכנה, כלול היה אף לחצן "עזרה" ובו נכללו הסברים למשתמשי התוכנה לתפעול מיטבי, כך אפשרות להדפיס את תוצאות החיפוש, צפייה בהיסטוריית החיפושים וחיפוש מידע אישי על כל הדיירים המתגוררים בבניין משותף מסוים ועוד.

הנאשמים אף התקינו בתוכנה מנגנון, אשר מנע מהלקוח להעתיק אותה ממחשב אחד למשנהו, ללא התקנה בידי הנאשם עצמו, וזאת על מנת למנוע שימוש בתוכנה במספר עמדות בו זמנית מבלי לשלם לנאשמים בגין הרחבת השימוש כפי שהתבקש.

תוכנה זו שווקה ללקוחות שונים, ביניהם עורכי דין וחוקרים פרטיים וזאת לצורך קידום עסקיהם של הלקוחות, הנאשמים חילקו ביניהם את פעילות השיווק, הקשר הרציף מול הלקוחות, כמו גם את הליך גביית התשלום בעבור השימוש בתוכנה והרווחים, כך שכל אחד מהנאשמים התקשר ישירות עם לקוחות מסוימים, שהוגדרו כלקוחותיו שלו בלבד וגבה מהם תשלום עבור השימוש בתוכנת השועל אשר נכנסו לכיסו בלבד. כחלק מפעולות השיווק, הנאשמים הדריכו את לקוחותיהם בדבר השימוש בתוכנת "השועל" לאחר רכישתה בידי הלקוחות.

במהלך התקופה הרלוונטית לכתב האישום, הנאשם 1 שיווק את תוכנת השועל לכ-527 לקוחות שונים ונאשם 2 שיווק את התוכנה לכ-257 לקוחות שונים. במסגרת כך, התקינו הנאשמים במשרד הלקוחות עמדת עבודה אחת על תוכנה, לבין 7 עמדות לכל לקוח וסכומי השימוש בתוכנה נעו בין 100 ₪ ל-150 ₪ עבור כל עמדה. בנוסף, הנאשמים ערכו את התוכנה כך שבמחשבו של הלקוח תותקן תוכנה באמצעותה יוכל המשתמש לאחזר ולשלוח נתונים מבסיס הנתונים של התוכנה אשר היה אגור בשרת

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"פ 37808-10-21 מדינת ישראל נ' מאירי ואח'

שהותקן בביתו של נאשם 2. לשם כך, רכש נאשם 2 מחברת "בזק בין לאומי" כתובת IP קבועה לשרת שבו נאגר בסיס הנתונים של התוכנה ואליו התקשרו המשתמשים אשר רכשו את התוכנה.

על מנת למנוע שימוש הלקוחות בתוכנה מבלי לשלם עבורה, ערכו הנאשמים את התוכנה, כך שבחלוף פרק הזמן שהוגדר על ידי נאשם 1 או נאשם 2, נדרש הלקוח להתקשר למספר טלפון אותו הפעיל נאשם 1 על מנת לקבל קוד גישה עדכני לתוכנה ואשר נועד לשמש את הלקוח לתקופת זמן נוספת כפי שהוגדרה על ידי הנאשמים.

מכל האמור, הרי שלקוחות הנאשמים השתמשו בתוכנה לצורך שליפת מידע אישי לגבי אנשים בהיקפי שימוש משתנים מלקוח ללקוח ונעו בין שימוש חד פעמי, לבין שימוש יומיומי לאורך תקופה של מספר חודשים או שנים ובכך פגעו הנאשמים בפרטיותם של מיליוני אזרחי מדינת ישראל שלא כדין, ללא ידיעתם או הסכמתם ושלא למטרה לשמה נמסר המידע לכתחילה. עוד במעשים אלו, ניהלו והחזיקו הנאשמים כ-38 מאגרי מידע בניגוד לחוק הגנת הפרטיות.

על פי האישום השני(שלישי בכתב האישום), בהמשך למפורט באישום הראשון, בין השנים 2012-2013 ו-2015-2018 (כולל) הפיק נאשם 2 ממכירת הגישה לתוכנת "השועל" ללקוחות הכנסה כוללת בסך 750,000 ₪ עליהם לא דיווח כלל לרשויות המס בישראל (כמפורט בטבלה בסעיף א.2 לכתב האישום). ההכנסה התקבלה, כאמור, במסגרת ביצוע עבירות פליליות של פגיעה בפרטיות וניהול מאגר אסור בהתאם למפורט לעיל באישום הראשון. הנאשם נקט בעורמה ובתחבולה במזיד ובכוונה להשתמש ממס, בכך שהסתיר מרשויות המס את כל הכנסותיו ממכירת הגישה לתוכנה ללקוחות.

נאשם 2 פעל באופן מודע ושיטתי על מנת לטשטש, להסתיר ולהעלים את הכנסותיו מרשויות המס בישראל. בין היתר פעל נאשם 2 בדרכים הבאות: א. לא ניהל ספרי חשבונות ורשימות כדין על הכנסותיו הנובעות מעיסוק זה ולא הגיש דו"חות לפקיד השומה ביחס להכנסותיו האישיות מעיסוק זה בתקופה האמורה. ב. בתקופה הרלוונטית לכתב האישום, הורה ללקוחותיו לייעד את התשלומים בהעברות בנקאיות לחשבונות בנק שונים על שם קרובי משפחתו וכן העביר לקרוביו שיקים "פתוחים" מלקוחות אותם הפקידו לחשבונות הבנק שלהם. התשלומים הועברו לארבעת אחיו של הנאשם על חשבון חלקם מעיזבון שהוריש להם אביהם המנוח, עיזבון אותו ניהל הנאשם. בנוסף העביר הנאשם לחברו שיקים "פתוחים" מלקוחות אותם הפקיד החבר בחשבונו וזאת על חשבון כספים שהיה חייב לו, בעקבות הלוואות שנטל ממנו.

2. הסדר הטיעון בין הצדדים והשתלשלות ההליך,

ביום 10.3.2024 ולאחר שהליך גישור בפני מותב אחר לא צלח, הועבר התיק לשמיעת ראיות בפני בעניינם של שני הנאשמים. שמיעת הראיות החלה ביום 21.5.2024 ולאחר שני דיוני הוכחות נוספים הוצג הסדר טיעון בעניינו של נאשם 1. דינו של נאשם 1 נגזר ביום 23.1.2025, אשר הורשע בעבירות

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"פ 37808-10-21 מדינת ישראל נ' מאירי ואח'

זהות אך שונות בנסיבותיהן והושתו על נאשם זה העונשים המוסכמים ; 9 חודשי מאסר בפועל שירוצו בדרך של עבודות שירות, 6 חודשי מאסר מותנה וכן קנס בסך 35,000 ₪.

לאחר ארבעה דיוני הוכחות נוספים, ביום 12.12.2024, הגיעו הצדדים להסדר טיעון אף בעניינו של נאשם 2. במסגרת הסדר הטיעון לו עתרו הצדדים **וכתנאי מתלה** הסכימו הצדדים, כי הנאשם יפעל להסרת המחדל להנחת דעתו של פקיד השומה האזרחי עד ליום 1.4.25 ויצגי מסמכים להוכחת כך בפני המאשימה. במסגרת הענישה המוסכמת עתרו הצדדים לעונש מאסר של 6 חודשים, אשר יכול וירוצו בעבודות שירות, מאסר על תנאי לשיקול דעת בית המשפט, קנס בסך 30,000 ₪. במועד זה, הופנה הנאשם לקבלת חוות דעת ממונה לשם בחינת התאמתו לריצוי המאסר בדרך של עבודות שירות. ביום 25.5.25 התקבלה חוות דעת שכזו, לפיה נמצא הנאשם מתאים לריצוי עונש בדרך של עבודות שירות.

ביום 8.7.2025 התקיים דיון במעמד הצדדים, שם, עלה כי הנאשם טרם החל את הליך הסרת המחדל מול פקיד השומה, במעמד זה הבהירה ההגנה והדגישה, כי מחדל זה לא רובץ לפתחו של הנאשם ואף הוצג הסכם שומה שעתיד להיחתם בקרוב ועל כן נדחה הדיון ליום 20.7.2025.

ביום 20.7.2025 התקיים דיון נוסף במעמד הצדדים, ממנו עלה, כי ההגנה לא הסדירה את הליך הסרת המחדל מול פקיד השומה מאחר ופקיד השומה דרש מהנאשם תשלום ריבית נוסף על אי התשלום. משכך, ובהעדר הסרת המחדל, מסרה המאשימה כי אינה רואה עצמה עוד כפופה להסדר הטיעון שהוצג והיא רשאית לטעון באופן חופשי. ההגנה מאידך ציינה שתשלים את העברת כספי המס המחויבים על פי החוק (ולא על פי השומה שנקבעה על ידי פקיד השומה). משכך, נקבע התיק לשמיעת טיעונים לעונש ליום 11.9.2025.

3. טיעוני הצדדים לעונש,

ב"כ המאשימה, הפנתה לעובדות כתב האישום המתוקן ולערכים המוגנים שנפגעו : הזכות לפרטיות ; הזכות להגנה על הקופה הציבורית והשוויון בנשיאה בנטל המס והדגישה, כי לטעמה הפגיעה הינה בעוצמה גבוהה, שכן מקור הכספים לגביו בוצעו עבירות המס אינו חוקי ואף הפגיעה בפרטיות נוגעת למיליוני אזרחים שונים.

לטעמה, אינה כפופה להסדר שהוצג לבית המשפט, שכן הסדר זה נעוץ ומבוסס כל כולו על הסרת המחדל של הנאשם אל מול רשות המסים, דבר שלא הושלם. הדגישה, כי תשלום על פי ראות עיניו של הנאשם ועל פי חישובים שבוצעו על ידו, אינו ממלא אחר התנאי שהיווה את הבסיס להסדר. בעניין זה הפנתה לפסיקה מתאימה. מכאן, מצאה לבחון את מתחמי הענישה ולבחינת מיקומו של הנאשם עליו.

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"פ 37808-10-21 מדינת ישראל נ' מאירי ואח'

בכל הנוגע למדיניות הענישה הנוהגת, הפנתה לפסיקה ועתרה לקביעת מתחם ענישה שנע בין 12 חודשי מאסר בפועל ועד 20 חודשי מאסר בפועל. בכל הנוגע למיקומו של הנאשם במתחם הענישה לו עתרה, הפנתה להעדר עבר פלילי ומנגד הדגישה, כי בכל הנוגע לעבירות המס אין לתת משקל רב לנתון זה, שכן לרוב מדובר באנשים נורמטיביים המבצעים עבירות כגון דא. הפנתה למועד הודאת הנאשם והזמן הרב שחלף, בו החלו להישמע עדים וכן לגילו של הנאשם. המאשימה אבחנה את עניינו של נאשם 2 מעניינו של נאשם 1 לטובתו של האחרון, שכן נאשם 1 הודה בהזדמנות הראשונה, שיתף פעולה עם רשויות החוק וכן הסיר את המחדל כולו ועל פי דרישת פקיד השומה. נוכח כל האמור לעיל, ביקשה המאשימה להשית על הנאשם עונש של 14 חודשי מאסר בפועל, מאסר מותנה, קנס בסך ₪ 75,000 וחילוט/השמדה של כלל המידע שהתקבל אצל הנאשם וזאת בהתאם לשיקול דעת היחידה החוקרת.

לסיום התייחסה המאשימה לטענות ההגנה לפיהן היה על המאשימה לפעול גם בהליך הסרת המחדל והדגישה, כי מדובר בגופים נפרדים ובהליכים שונים שאין הם מתערבים האחד בסמכויות האחר וציינה כי ההגנה ידעה מהי דרישתו של פקיד השומה בטרם חתמה על הסדר הטיעון ולתמיכה בטענה זו, הגישה פסיקה.

ב"כ הנאשם, בראשית טיעונו טען כי לטעמו ובשונה מעמדת המאשימה, מדובר בנאשם שפעל רבות ובנמרצות על מנת להסיר את המחדל, תוך שפירט את השתלשלות הליך הסרת המחדל החל מיום 9.4.2025 אז פנה לפקיד השומה בעיר אשקלון בבקשה לתיקון הדוחות (במ/3); עבור למו"מ שהתנהל עם נציגי רשות המיסים מתחילת חודש יוני 2025 (שיחה טלפונית), המשכו במייל תשובה של פקיד השומה, הכולל התניה לתיקון הדוחות לאחר שהנאשם יבחר באחת משתי אפשרויות שהוצעו לו, אחת מהן גוררת אחריה סנקציה עונשית לפי סעיף 191ב' לפקודה שהינה "חייב ולא ניהל" (להלן: "**התוספת העונשית**"); תגובת ההגנה בשם הנאשם וסירוב פקיד השומה לקבלת הצעתו (מסמכים מיום 20.8.2025, 24.6.2025, 7.7.2025, 16.7.2025, 17.7.2025) ולסיום אף התקיים דיון ברשות המיסים ביום 20.8.2025 ובמסגרת דיוני השומה האזרחיים, שם הועלו טענות הנאשם בשאלת הוספת הסנקציה של "חייב ולא ניהל" (במ/4), אלא שהצדדים לא הגיעו לעמק השווה. לאור כל האמור לעיל, ההגנה ביקשה לחלוק על חוקיות הטלת הסנקציה העונשית הנוספת ולסירובו של פקיד השומה לתקן את הדו"חות בהתאם להוראות הדין ובכך לאפשר לנאשם להסיר את המחדל.

בהינתן כך, ערך הנאשם תחשיב מס בהתאם לכתב האישום המתוקן ולהוראות פקודת מס הכנסה, ביצע שיערוך של המס הנובע מתוספת ההכנסה שנזכרה שם ולא דווחה לרשויות (כולל ריבית והפרשי הצמדה) ביחס לכל שנת מס, לגביה התווספה ההכנסה שלא דווחה וזאת עד ליום התשלום בפועל של המס, דהיינו ביום 20.7.2025 ובסך הכול תשלום המס על פי החוק עמד על סך של 161,974 ₪. ב"כ הנאשם הגיש את החישוב האמור וכן את אישור התשלום ממערכת שע"מ (במ/2).

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"פ 37808-10-21 מדינת ישראל נ' מאירי ואח'

לסיים, ביקשה ההגנה להותיר את הסוגיה השנויה במחלוקת ('חייב ולא ניהל'), במסגרת האזרחית בלבד ולראות בתשלום ששילם הנאשם (במ/2) את מילוי של תנאי 'הסרת המחדל' באופן מלא ושלם, כפי שנדרש בהסדר ומכאן לגזור את דינו של הנאשם בהתאם לתנאים שהוצגו על ידי הצדדים ביום 12.12.2024. הפנה ב"כ הנאשם למדיניות הענישה הנוהגת במקרים דומים וביקש להשית על הנאשם את העונש כפי שהוסכם במסגרת הסדר הטיעון בין הצדדים, עליו נסמך הנאשם וכלכל את צעדיו. הפנה לגילו של הנאשם, העדר עבר פלילי ורצונו של הנאשם לסיים עם ההליך הפלילי ולהתחיל בדרך חדשה בחייו.

הנאשם, בראשית דבריו הביע צער עמוק על שאירע. מסר, כי טעה לחשוב שמדובר בתוכנה מותרת ולא העלה על דעתו שיתבצע באמצעותה שימוש לא חוקי במידע. עוד הפנה למצבו הכלכלי הקשה באותה תקופה והעדר יכולת תעסוקתית בשל מצבו הבריאותי, מה שהוביל אותו לעיסוק כפי שמתואר בכתב האישום (מסמך המעיד על תיק הוצאה לפועל כנגד הנאשם הוגש לתיק בית המשפט ביום 18.9.25). עוד ציין הנאשם את הקושי שליווה אותו במהלך השנים האחרונות בהם נפתח ההליך הפלילי נגדו ואת ההשפעה הקשה של ההליך על חייו. הוסיף כי כיום נמצא במקום אחר בחיים, החל לעסוק במקצוע עריכת הדין וכל רצונו הוא להשאיר את האירוע מאחוריו.

4. דיון והכרעה

א. הסרת המחדל, אם לאו

ראשית, ובטרם אדון בטיעוני הצדדים, יש לדון תחילה בשאלה מקדימה, שנותרה במחלוקת בין הצדדים והיא, האם המחדל הוסר על ידי הנאשם אם לאו? ככל שהתשובה הינה חיובית אזי יש לקבוע כפי שמבקשת ההגנה, לאמץ את ההסדר שהוצג בין הצדדים ולהשית על הנאשם את העונשים שהוסכמו אז. מובן, שככל שלא הוסר המחדל, אזי יש לבחון את מתחמי הענישה ולחזור ולשקול את כלל הנתונים והשיקולים, כפי שמורנו תיקון 113 לחוק העונשין.

כפי שפורט מעלה, בדיון מיום 12.12.2024 הציגו הצדדים הסדר טיעון, כך נרשם מפי ב"כ המאשימה: "הצדדים הגיעו להסדר אשר כולל תיקון כתב האישום (כתב אישום מתוקן מוגש ומסומן עי/4). כמו כן, מגישה את מסמך הסדר הטיעון אשר מפרט את ההסכמות בין הצדדים (מוגש ומסומן עי/5). הנאשם יודה... הטיעונים לעונש יידחו לצורך קבלת כלל הנתונים כפי הגענו להסכמות וכן לצורך הסרת המחדל. לפיכך נבקש דחיית הדיון לחודש מאי. ככל שלא תהיה הסרת המחדל אזי הטיעונים לעונש יהיו פתוחים" (הדגשה שלי ע.י.)

עיון בבמ/5, הסדר הטיעון עליו חתמו הצדדים, מעלה את פירוט אותו 'הסרת מחדל', בסעיף 3 לחלק השני של ההסכם (בעמ' 2), שם הובהר "הסרת מחדל- תנאי מתלה להצגת העונש המוסכם על הצדדים במסגרת הטיעונים לעונש, כפי שיפורט להלן, הינו שהנאשם יפעל להסרת מחדל המס האזרחי בגין ההכנסות המפורטות בכתב האישום המתוקן, להנחת דעתו של פקיד השומה האזרחי עד ליום 1.4.25

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"פ 37808-10-21 מדינת ישראל נ' מאירי ואח'

ויציג עד ליום זה בפני המאשימה מסמך מאשר מרשות המיסים על פיו המחדל האזרחי הוסר לחלוטין. ככל שעד ליום 1.4.25 לא יציג הנאשם בפני המאשימה מסמך המאשר את הסרת המחדל האזרחי בגין ההכנסות המפורטות בכתב האישום המתוקן, לא יהיו הצדדים כבולים לעונש המוסכם ויוכלו לטעון לעונש באופן פתוח, לרבות ביחס לרכיבי מאסר בפועל ותשלום קנס לאוצר המדינה" (הדגשה שלי ע.י.).

לעניין נושא זה, בית המשפט המחוזי כבר הבהיר כי "הסרת מחדל" אינה רצון או כוונה להסיר מחדל, ואין פירושה להסיר את המחדל כפי שזה נראה בעיניו של הנאשם עצמו - הסרת המחדל היא אך ורק תשלום מלוא הסכום שעולה מתוך גזר הדין (ע"פ (מרכז) 25161-08-19 אבו כאשף גב'אר נ' מדינת ישראל (16.1.2022)). עוד נקבע בבית המשפט העליון ברע"פ 7851/13 חדר עודה נ' מדינת ישראל, פסקה 15 (25.10.2015): "בפסיקתנו נקבע כי כל עוד לא הושלם החסר בקופה הציבורית, הרי שלא ניתן לומר שהוסר המחדל, וזאת אף אם לא ניתן לגבות את חוב המס במישור האזרחי מסיבה כלשהי...".

עוד בת"פ (ת"א) 1005/06 מדינת ישראל נ' מולכו (14.12.2008), שם נקבע, "לא יעלה על הדעת כי נאשם יקבע לעצמו שומה עצמית, ישלם את הסכום שקבע לעצמו, יכפה את פקיד השומה לקבל את קביעתו ויבקש מבית המשפט לראות בו כמי שסילק את כל חובו לרשויות המס" (על כך אף חזר בית המשפט המחוזי בעפ"ג (מרכז) 15273-01-14 יעקב צבי נ' מדינת ישראל (9.9.2014)).

וכן לעניין זה יפים דבריו של בית המשפט העליון בע"פ 5783/12 נסים גלם נ' מדינת ישראל (11.9.2014): "המבחן הוא מבחן ההכנסה ואין מקום, בנסיבות מעין אלה, לערוך חישוב, כפי שהציע עו"ד וינרוט, ולהגיע לתוצאה חשבונאית המשקפת את המס הסופי אותו היה על המערער לשלם. בדרך המוצעת על-ידי עו"ד וינרוט, יצטרכו "בתי המשפט להידרש לחישובים ולהשערות סבוכים לגבי היקף הכנסותיו והוצאותיו של העברייך, אילו רק היה נוהג כאדם ישר..." (ע"פ 4980/07 כהן נ' מדינת ישראל [פורסם בנבו] (4.11.2010) בפסקה 35)".

ועוד בת"פ (שלום ת"א) 6928-12-21 מדינת ישראל נ' סי אקס טכנולוג'יז בע"מ (28.04.2025) נאמר, "אכן, ברור כי יש מקום להתחשבות לכך קולה בהסרת מחדל - גם באופן חלקי - בעת גזירת העונש בעבירות מס. עם זאת, טענת הסניגור כי הסרת הקרן בלבד שקולה להסרת מחדל מלאה אינה מתיישבת עם עקרונות יסוד כלכליים, שכן משמעותה המעשית היא שנאשמים שלא שילמו את מיסיהם זכאים-כביכול להלוואה ארוכת טווח, ללא ריבית והצמדה, על חשבון הקופה הציבורית. בנוסף, העובדה שלמדינה ישנם כלים אזרחיים לגביית חובותיה במישור האזרחי, אין משמעה שבמישור הפלילי יש להתייחס להסרת מחדל חלקית כהסרת מחדל מלאה".

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"פ 37808-10-21 מדינת ישראל נ' מאירי ואח'

מכאן, שהפסיקה מבחינה בין מחלוקת אזרחית בנוגע לשומת המס, לבין העמדה לדין פלילי וטענות של נאשם בדבר מחלוקות עם פקיד השומה, כך שגם אם מתנהל הליך אזרחי לביטול הסכם שומה, הוא אינו משליך על ההליך הפלילי ועל שאלת הסרת המחדל בו (ראו רע"פ 8783/22 **פיראס חילף נ' מדינת ישראל** (נבו 19.1.2023)).

ובהרחבה, לפקיד השומה סמכויות הניתנות לו בהתאם לפקודת מס ההכנסה וכידוע בית המשפט אינו שם עצמו בנעלי פקיד השומה ואינו מוסמך להתערב בשיקוליו ובפעילותיו של פקיד השומה. על כן, כאשר פקיד השומה לא קיבל את טענותיו של הנאשם ולא הפחית את התוספת העונשית אזי לא ניתן לקבוע כי המחדל הוסר במלואו ואף תשלום חלקי של הנאשם, גם אם נובע מחילוקי דעות של הנאשם עם פקיד השומה, אינו נחשב להסרת מחדל מלאה. עם זאת, תשלום חלקי יכול להעיד על נטילת אחריות חלקית ולקבל משקל מסוים לקולא בגזירת העונש.

מכל האמור לעיל, ולאחר שקבעתי כי הנאשם לא הסיר את המחדל במלואו. בנוסף ההסכמות בין הצדדים דרשו הצגת מסמך מאשר מאת פקיד השומה עד לתאריך 1.4.25 וגם עניין זה לא הוסדר עד לעצם היום הזה, כך שהמדינה הייתה רשאית שלא לראות באמור הסרת המחדל ולטעון באופן חופשי ואני דוחה את בקשת ההגנה לקבל את הסדר הטיעון בין הצדדים. לפיכך, אדון בקביעת עונשו של הנאשם.

ב. מתחם העונש ההולם

קביעת עונשו של הנאשם, יהיה לאור העיקרון לו הבכורה והוא **עקרון ההלימה**, תוך מתן יחס הולם בין חומרת העבירה המיוחסת לנאשם בנסיבותיה, מידת אשמו של הנאשם ובין סוג ומידת העונש אשר יוטל עליו. לצורך קביעה זו יש לבחון מספר אספקטים; **הערכים החברתיים** שנפגעו ממעשה זה ומידת הפגיעה בהם, **מדיניות הענישה הנהוגה** בבתי המשפט ומהן **הנסיבות הקשורות בביצוע העבירה** (תיקון 113 לחוק).

הערכים המוגנים ונסיבות ביצוע העבירה

נסיבות ביצוע העבירות מלמדות, כי תקופה של כעשור ובין השנים 2008-2018 פעל הנאשם יחד עם נאשם 1 במטרה להפעיל תכנית שתשמש כמאגר אחזור וכריית מידע פרטי אודות אזרחי מדינת ישראל ללא הסכמתם או ידיעתם. הנאשם הופקד על ההיבטים הטכניים של עריכת התוכנה אשר אפשרה את הגישה, האחזור והכרייה של המידע שבבסיס הנתונים שלה. במהלך תקופה זו, הנאשם ונאשם 1 פעלו יחד כדי לשפר ולטייב את התוכנה ואת בסיס הנתונים שלה וכן פעלו על מנת להפיצה ולשווקה. הנאשם ביחד עם נאשם 1, הרכיב את בסיס הנתונים של התוכנה לפחות מ-38 מאגרי מידע ומאגרי נתונים שונים, בסיס נתונים זה שנצבר ונאגר על ידי הנאשמים לצורך עיסוקם בעריכה, שיווק והפצה בסך כולל של 136,263,644 רשומות המתייחסות לכ-9,739,979 אזרחי מדינת ישראל. במהלך זמן זה,

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"פ 37808-10-21 מדינת ישראל נ' מאירי ואח'

הנאשם שיווק את התוכנה לכ-257 לקוחות שונים ובמסגרת כך התקין במשרדם עמדות עבודה. סכומי השימוש נעו בין 100-150 ₪ עבור כל עמדה. עוד פעל הנאשם לטשטש, להסתיר ולהעלים מרשויות המס בישראל את ההכנסות שהפיק מהפעלת התוכנה בין השנים 2012-2013 ו-2015-2018 העומדות על כ-750,000 ₪, על דרך של אי ניהול ספרי חשבוניות ורשימות כדין ואי הגשת דו"חות לפקיד השומה; עוד הורה הנאשם ללקוחותיו לייעד את התשלומים בהעברות בנקאיות לחשבוניות שונים.

בקביעת מתחם העונש ההולם יש לשקול, בין היתר, את משך הזמן בו בוצעו העבירות ושנות המס על פניהן בוצעו וכן את השיטתיות והתחכום בהם נקט הנאשם, יחד עם נאשם 1 וכן את העובדה שהכספים התקבלו כתמורה והינם 'פירות' ביצוע העבירה. מדובר במעשים שהתבצעו לאורך מספר שנים וכללו תכנון רב, תחכום ודרכי מרמה ותחבולה על מנת להתחמק מתשלום מס.

מעשים אלו מלמדים על תחכום, עבודה בצוותא, שיטתיות שבוצעו לאורך זמן רב. במעשיו אלו פגע הנאשם בערך השוויון והנשיאה בנטל, באמון הציבור במערכת הכלכלית, ביציבות המשק והשמירה על קופת המדינה (רע"פ 512/04 **אבו עביד נ' מדינת ישראל** (15/4/04)). במעשיו של הנאשם יש אפוא חומרה מיוחדת בהינתן כי מדובר בעבירות קלות לביצוע אך קשות לאיתור, המשבשות באופן מהותי את מערך הדיווח התקין ומערך גביית המס. עבירות כגון דא הפכו זה מכבר ל"מכת מדינה" ונקבע כי הענישה בגין צריכה להיות חמורה ומרתיעה (ע"פ 5783/12 **נסים גלם נ' מדינת ישראל** (11.9.2014)).

בית המשפט העליון שב ועמד, על חומרתן הרבה של עבירות המס, הנובעות בין היתר מפגיעתן בקשה במשק, בכלכלה ובקופה הציבורית, לצד הקושי הרב שבחשיפתן. בשל חומרה זו, יש לתת עדיפות לשיקולי הרתעה ולאינטרס הציבורי על פני נסיבותיו האישיות של נאשם, ונקודת המוצא היא כי העונש ההולם בעבירות אלה הוא מאסר בפועל (ראו רע"פ 1383/22 **אבו כאשף נ' מדינת ישראל** (8.3.2022)).

עוד פגע הנאשם בערכים המוגנים של כבוד האדם ובזכות לפרטיות שמהווה אחת מאבני היסוד של זכויות האדם בישראל, שכן כבר נקבע כי "**פרטיותו של אדם היא כבודו וגם קניינו. זוהי המסגרת באמצעותה הוא עשוי, אם הוא בוחר בכך, לפתח את עצמיותו ולקבוע את מידת המעורבות של החברה בהתנהגותו ובמעשיו הפרטיים. זהו "מבצרו" הקנייני, האישי והנפשי. זכות זו מהווה את אחת מזכויות היסוד של האדם בישראל. היא אחת החירויות המעצבות את אופיו של המשטר בישראל כמשטר דמוקרטי והיא אחת מזכויות העל המבססות את הכבוד והחירות להן זכאי אדם כאדם, כערך בפני עצמו**". (ראו ע"פ 5026/97 **ג'ק גלעם נ' מדינת ישראל**, פסקה 9 בפסק דינו של כב' השופט אריאל [פורסם בנבו] (1999)). פגיעה בפרטיות זו סודקת את "מבצרו" האישי והנפשי של האדם ופוגעת ביכולתו לקיים את האוטונומיה שלו ואת המרחב הפרטי הנתון, בייחוד כאשר מדובר באיסוף מידע טכנולוגי.

נוכח כל האמור לעיל, אני קובעת כי הפגיעה בערכים המוגנים הינה ברף הבינוני-גבוה.

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"פ 37808-10-21 מדינת ישראל נ' מאירי ואח'

מדיניות הענישה ומתחם העונש ההולם

הנאשם הורשע בכתב אישום המתוקן האוחז בשני אישומים בשתי עבירות שונות. באישום הראשון הורשע הנאשם בעבירות של פגיעה בפרטיות (ריבוי עבירות) וכן ניהול מאגר מידע אסור (ריבוי עבירות), ובאישום השני הורשע הנאשם בריבוי עבירות של שימוש בערמה, מרמה ותחבולה בכוונה להתחמק ממס. על מנת ללמוד על מדיניות הענישה, אבחן פסקי דין בכל עבירה בנפרד, זאת על אף שמתחם העונש ההולם יקבע בהתאם לכלל העבירות בהן הורשע הנאשם, בין היתר אבחן את פסקי הדין שהוגשו ע"י הצדדים (למעט פסיקה שהוגשה על ידי ההגנה ועניינה קבלת הסדר טיעון סגור בין הצדדים שכן לא ניתן ללמוד מכך על מדיניות הענישה):

1. ברע"פ 4736/19 **דוד בלום נ' מדינת ישראל** (17.7.2019) - הנאשם הורשע לאחר ניהול הוכחות בעבירה של אי דיווח על הכנסה בסך 635,000 ₪ ובביצוע שתי עבירות של שימוש במרמה, ערמה או תחבולה בכוונה להתחמק מתשלום מס. על פי הנסיבות שהוכחו, המבקש הקים יחד עם אחר חברה והחזיק בכ- 70% מהון המניות שלה ואף עבד בחברה כשכיר עד לחודש יולי 2009. בין השנים 2008 ל- 2009 העביר המבקש לאחר כ- 22% ממניות החברה בתמורה לסכום העולה על 635,000 ₪. על העברת כספים זו לא דיווח. בית משפט השלום קבע מתחם עונש הולם שנע בין 6 חודשי מאסר בפועל שיכול וירוצו בדרך של עבודות שירות ועד ל- 14 חודשי מאסר בפועל. על המבקש, נעדר עבר פלילי, הושת עונש של 11 חודשי מאסר בפועל, קנס בסך 30,000 ₪ וענישה נלווית. המבקש ערער לבית המשפט המחוזי על הכרעת הדין וגזר הדין. בית המשפט המחוזי הפחית את עונשו של המבקש והעמידו על 8 חודשי מאסר בפועל וקנס בסך 20,000 ₪ לצד ענישה נלווית. הבקשה לרשות ערעור נדחתה.
2. רע"פ 4684/12 **יוסף גחלי נ' מדינת ישראל** (14.6.2012) - דחה בית המשפט העליון בקשת רשות ערעור של הנאשם אשר הורשע לאחר ניהול הוכחות בעבירות של פקודת מס הכנסה. הנאשם לא דיווח למס הכנסה על הכנסות בסך של כ- 1.2 מיליון ₪ והציג ללקוחותיו אישור מזויף של ניכוי מס במקור לצורך ניכוי מס מופחת. הנאשם לא הסיר את המחל. בית משפט השלום גזר על הנאשם עונש של 6 חודשי מאסר לריצוי בעבודות שירות וקנס בסך 25,000 ₪. בית המשפט המחוזי קיבל את ערעור המדינה והחמיר את עונשו ל- 12 חודשי מאסר בפועל.
3. רע"פ 3641/06 **ד"ר מנחם צ'צ'קס נ' מדינת ישראל** (28.8.2006) - הנאשם שהינו רופא ומוהל במקצועו, הורשע כי בין השנים 1997-2001 השתמש במרמה, עורמה או תחבולה על מנת להתחמק במזיד ובכוונה מתשלום מס. בתקופה זו, לא הנפיק חשבוניות מס לכ- 35 מתוך שלוש מאות לקוחותיו; לא ניהל פנקסי חשבונות; הכין וקיים פנקסי חשבונות ורשומות כוזבים בעסק בכך שלא רשם בהם תקבולים מעסקו בסכום של לפחות 248,290 ₪. על הנאשם

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"פ 37808-10-21 מדינת ישראל נ' מאירי ואח'

הושתו 12 חודשי מאסר בפועל, קנס בסך 70,000 ₪ וענישה נלווית. ערעורו של הנאשם לבית המשפט המחוזי וכן בקשת רשות הערעור שהגיש לבית המשפט העליון נדחו.

4. רע"פ 5060/04 **דוד הגואל נ' מדינת ישראל** (24.02.2005) - הנאשם הורשע במספר עבירות מרמה, עורמה או תחבולה, בהשמטת הכנסה, ומסירת תרשומות כוזבות. הנאשם העלים מרשויות המס הכנסות בשיעור של כ-727,000 ₪, לא הודיע לפקיד השומה על עסקיו, לא ניהל פנקסי חשבונות, לא הגיש דוחות מס כנדרש על פי החוק, ובדוחות שהגיש, כלל פרטים כוזבים. בבית משפט השלום הושת על הנאשם עונש של 7 חודשי מאסר בפועל וקנס בסך 10,000 ₪ לצד ענישה נלווית. ערעור המשיבה על קולת העונש התקבל, בית המשפט המחוזי העמיד את עונשו של הנאשם על 30 חודשי מאסר בפועל וקנס בסך 50,000 ₪. בית המשפט העליון קבע כי "פער הענישה, המתקרב לפי 5, בין העונש שנגזר על המבקש בידי הערכאה הדיונית לזה שהוטל עליו בידי ערכאת הערעור, מצדיק במקרה זה את התערבותנו". עונשו של הנאשם הועמד בסופו של יום על 24 חודשי מאסר בפועל.

5. עפ"ג (ת"א) 22375-11-17 **שלום ביליק נ' מדינת ישראל** (19.3.2018) – במהלך עבודתו של הנאשם כמתכנת מחשבים באגף מערכות מידע במשרד הרווחה, העתיק את מאגר המידע של רשם האוכלוסין והעבירו לגורמים שלישיים שהפיצו אותו כתוכנת אגרון. בנוסף, באירוע אחר, הוציא והחזיק הנאשם ממשרד הרווחה מאגרי מידע של מאומצים ומאגר נוסף הכולל פרטי עיוורים הזכאים לתמיכה מהמדינה והחזיק מאגר מידע הכולל פרטי סוהרים (מבלי שהפיצם לכל גורם). הנאשם הודה והורשע במסגרת הסדר טיעון פתוח בעבירות של הוצאת מסמך ממשמורת, הפרת סודיות, פגיעה בפרטיות והחזקת מאגרי מידע שלא כדין. לכל אחד מהאירועים נקבע מתחם עונש הולם נפרד. **באותו עניין, קבע בית המשפט כי מתחם העונש ההולם לגבי האישום הנוגע לאירוע של הוצאת מידע מרשם האוכלוסין במסגרת עבודתו של הנאשם במשרד הרווחה, אשר הועבר לאחרים, נע בין 20 - 35 חודשי מאסר בפועל. בגין האירוע של העתקת מאגרי המידע של מאומצים ופרטי עיוורים (אשר נשמרו על מחשבו האישי של הנאשם שהוציאים, מבלי שהעבירם הלאה לאחרים), נקבע מתחם שנע בין 10 ל- 20 חודשי מאסר בפועל. בתוך המתחם נקבע כי העונש ההולם בגין אירוע זה הוא של 20 חודשים, בעיקר לנוכח מצב בריאותי חמור וחריג של הנאשם.**

6. ת"פ (ת"א) 38662-01-19 **מדינת ישראל נ' דניאל דריי** (5.1.2021) – הנאשם הורשע ב-7 עבירות לפי סעיף 1220(1) לפקודת מס הכנסה וב-9 עבירות לפי סעיף 220(4) ו-220(5) לפקודה. הנאשם, סקסולוג, עסק במתן טיפול בקליניקה בת"א. בגין כל שנת מס היה הנאשם חייב בהגשת דוחות על הכנסותיו מעיסוקו. בין השנים 2006-2012 הגיש הנאשם לפקיד השומה דוחות על הכנסותיו תוך שהשמיט הכנסות לכל הפחות בסך 800,000 ₪ וכן הכין פנקסי חשבונות כוזבים שאינם כוללים את ההכנסה שהושמטה. בשנים 2013-2014 הכין הנאשם

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"פ 37808-10-21 מדינת ישראל נ' מאירי ואח'

פנקסי חשבוניות כוזבים והשמיט מהם הכנסות לכל הפחות בסך 200,000 ₪. בית המשפט קבע מתחם עונש הולם שנה בין 6 ל- 20 חודשי מאסר בפועל לצד קנס ומאסר על תנאי, וגזר על הנאשם 6 חודשי מאסר בעבודות שירות, מאסר על תנאי, וקנס בסך 40,000 ₪.

7. ת"פ (ת"א) 16779-12-15 פרקליטות המדינה, מחלקה כלכלית נ' קרדו ואח' (1.3.2017) - הנאשם הורשע, על סמך הודאתו ובמסגרת הסדר טיעון, בעבירות רבות של השמטת הכנסה מדיווח ותרשומות כוזבות בדו"ח במזיד, בסכום העולה על 3.5 מיליון ₪, הכול בכוונה להתחמק מתשלום מס. על הנאשם, שהסיר את המחדלים, נגזרו שישה חודשי מאסר לריצוי בעבודות שירות, מאסר על תנאי לשישה חודשים וקנס 40,000 ₪.

8. ת"פ (ת"א) 51575-05-14 פרקליטות מחוז תל אביב מיסוי וכלכלה נ' ערן אברהם אגסי (31.12.2015) - הנאשם הורשע על יסוד הודאתו בשלוש עבירות של השמטת הכנסה במרמה עורמה ותחבולה. הנאשם ניהל עסק להפקת אירועים, ועל אף שהודיע לרשויות המס כי הוא מפסיק את עיסוקו, בפועל המשיך להפעילו מבלי לדווח על הכנסותיו בסך 878,715 ₪ לכל הפחות. נקבע מתחם ענישה בין 6 ל-20 חודשי מאסר. על הנאשם, אשר הסיר את המחדל, הוטלו 6 חודשי מאסר בעבודות שירות וענישה נלווית.

9. ת"פ (רח"י) 2453/04 מדינת ישראל נ' נחמה אברהם (23.6.2005) - הנאשם עסק בשיפוצים והורשע ב-6 עבירות של הכנה או קיום פנקסי חשבוניות כוזבים, 6 עבירות של השמטת הכנסה, 13 עבירות של שימוש בכל מרמה ערמה ותחבולה ו-7 עבירות של שימוש במסמך מזויף. השמטת הכנסות הייתה בסכום שאינו פחות מ- 388,968 ₪. על הנאשם הוטלו 15 חודשי מאסר בפועל לצד ענישה נלווית.

כאן המקום לציין, כי הפסיקה הכירה בשיקול אחידות הענישה, בייחוד כאשר עסקינן בנאשמים באותה פרשה, כשיקול רלוונטי לגזירת עונשם של נאשמים (ע"פ 4074/18 פלוני נ' מדינת ישראל (22.7.2019)). אך יחד עם זאת, כאשר גזר הדין בעניין נאשם אחר ניתן במסגרת 'הסדר סגור' הוא אינו יכול לשמש קנה מידה להפעלת עיקרון אחידות הענישה (ע"פ 6527/23 מדחת נ' מדינת ישראל (12.1.2025)). עם זאת, חלקו של נאשם 1 בפרשה גדול מחלקו של נאשם 2 ועל כן אתן משקל לעונש שנגזר על נאשם 1 בסופו של יום בעת קביעת עונשו של נאשם 2.

בהתחשב בנסיבות ביצוע העבירות, ריבוי העבירות, מדיניות הענישה ועקרון האחידות שהוזכר לעיל, אני קובעת כי מתחם העונש ההולם מתחיל מ-7 חודשי מאסר בפועל שניתן לרצות בעבודות שירות ונע עד 16 חודשי מאסר לצד ענישה נלווית.

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"פ 37808-10-21 מדינת ישראל נ' מאירי ואח'

ג. העונש המתאים לנאשם

הנאשם, בן 60, הודה בכתב אישום מתוקן לאחר שמיעת מספר דיוני הוכחות, נעדר עבר פלילי וזוהי הסתבכותו הראשונה עם החוק ומאז לא נפתחו כנגדו תיקים נוספים. אך יחד עם זאת, ידוע כי עבירות מס מיוחסות פעמים רבות לאנשים נורמטיביים ונעדרי עבר פלילי, ועם זאת, דווקא בכך נעוצה החומרה (ראו ע"פ 1522/12 **ולד נ' מדינת ישראל** (27.1.2014)). לחובת הנאשם כי מאז שבוצעו העבירות ועד היום לא הסיר הנאשם את המחדל באופן מלא, כפי שהתבקש ע"י פקיד השומה.

אינני מתעלמת מכך שהנאשם הסיר את המחדל באופן חלקי והותיר בידו את האפשרות לחלוק על פקיד השומה לעניין הקנס הנוסף. שכן בכל מקרה ראוי לעודד עברייני מס לעשות כל שבידם על מנת להסיר את המחדל ולשלם את המס, אפילו כאשר מדובר בתשלום חלק מהמס. כמובן שאין דינו של מי ששילם את מלוא המס כדינו של זה ששילם רק חלק ממנו, ואולם ראוי שגם תשלום חלקי של המס יבוא לידי ביטוי בגזירת העונש, שאחרת התוצאה תהא כי מי שאין בידו לשלם את מלוא המס, לא ישלם אפילו את חלקו של הקרן ובכך ימצא חסר בקופה הציבורית (עפ"ג (מחוזי מרכז) 29130-05-14 **אהרון כהן נ' מדינת ישראל** (נבו) (30.11.2014)).

לקחתי בחשבון את מצבו הכלכלי והבריאותי של הנאשם (כפי שעולה מהמסמך שהוגש לתיק בית המשפט המעיד על חובותיו של הנאשם). בהטלת רכיב הקנס, לקחתי בחשבון כי קנס בסך 30,000 ₪ שולם כבר על ידי הנאשם ועדיין לאור כך שהמחדל לא הוסר כליל על פי ההסכם בין הצדדים מחד, ומאידך, איני יכולה להתעלם מן העובדה שהנאשם דיווח על הכנסותיו, שילם את המס כולל ריבית והצמדה ובכך בעצם שילם את החסר של הקרן המחויבת בגין הכנסות אלו לקופה הציבורית, הרי שלטעמי יש להטיל על הנאשם עונש שגבוה במעט מזה שהוסכם בין הצדדים.

אשר על כן, אני גוזרת על הנאשם את העונשים הבאים:

1. **7 חודשי מאסר בפועל שירוצו בעבודות שירות.** הנאשם יבצע את עבודות שירות בהיכל הספורט אשקלון ברחוב שדרות בן גוריון, 5 ימים בשבוע, על פי טווח השעות המתאפשר בחוק. תחילתן של ביצוע העבודות חלף (היה אמור להתחיל ביום **10.8.25**) והן תהיינה בפיקוח מפקח אחראי מיכאל דיין, מס' נייד 050-4074704. **תשומת לב הממונה על עבודות השירות כי יש להגיש לבית המשפט תאריך מועד חדש שבו על הנאשם להתייצב לביצוע עבודות השירות.**

על הנאשם להתייצב לפני המפקח על עבודות השירות לצורך קליטה והצבה בתאריך תחילת העבודה, בשעה 08:00, ביחידת ברקאי-עבודות שירות-שלוחת מרכז-סלמה 53, תל אביב – בעניין משרד הפנים (טל: 08-9193217).

בית משפט השלום בתל אביב-יפו

ת"פ 37808-10-21 מדינת ישראל נ' מאירי ואח'

אני מודיעה לנאשם כי עליו להודיע לממונה על כל שינוי, אם יחול, בכתובת מגוריו, וכן עליו לעמוד בתנאי הפיקוח, שכן אי מילוי עבודות השירות על פי הנחיות המפקח, עלול להביא להפסקתן ולכליאה במתקן כליאה.

2. מאסר על תנאי למשך 5 חודשים, ואולם הנאשם לא יישא בעונש זה אלא אם תוך 3 שנים מהיום יעבור עבירות בהן הורשע או כל עבירה בניגוד לפקודת מס הכנסה.

3. קנס בסך 35,000 ₪, בניכוי סכום של 30,000 ₪ אותם שילם הנאשם, כך שעליו לשלם 5,000 ₪ נוספים, אשר ישולמו בתוך 60 ימים ולא יאוחר מיום 15.12.25.

יתר המוצגים יחולטו/יושמדו/יושבו לבעליהם על פי החלטת הרשות החוקרת – תשומת לב להערת הנאשם שהחפצים לא ימכרו, בשל כך שיתכן שיהיה בתוכן החומרים המצויים שם, משום פגיעה בפרטיותו, אם יגיעו לידיים אחרות.

ניתן יהיה לשלם את הקנס כעבור שלושה ימים מיום מתן גזר הדין לחשבון המרכז לגביית קנסות, אגרות והוצאות ברשות האכיפה והגבייה באחת מהדרכים הבאות:

- בכרטיס אשראי – באתר המקוון של רשות האכיפה והגבייה, www.eca.gov.il
- מוקד שירות טלפוני בשרות עצמי (מרכז גבייה) – בטלפון 35592* או בטלפון מספר 073-2055000;
- במזומן בכל סניף של בנק הדואר – בהצגת תעודת זהות בלבד (אין צורך בשוברי תשלום).

המזכירות תעביר העתק ההחלטה לממונה על עבודות השירות על מנת שיעביר תאריך חדש לתחילת ביצוע עבודות השירות בתוך 30 יום מהיום וכן תקבע תזכורת פנימית ביומני ליום 16.11.25.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי בתל אביב-יפו בתוך 45 ימים מהיום.

ניתן היום, כ"ד תשרי תשפ"ו, 16 אוקטובר 2025, במעמד הצדדים.

ענת יהב, שופטת